

عنوان مقاله:

دیدگاه مشترک به عشق و بررسی حقوق زن در اشعار نزار قبایی و سیمین بهبهانی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 39

نویسندگان:

محسن دولتی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خدابنده

نگین احیاء - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان

خلاصه مقاله:

سیمین بهبهانی بزرگ شاعر معاصر، یکی از ستون های شعر نوین فارسی است. بخشی مهم از میراث شعری سیمین بهبهانی را تغنیات، غزل ها و اشعار عاشقانه او برمی سازد. پژوهش حاضر که با روش توصیفی-تحلیلی به مقایسه مضامین عاشقانه و توجه به معشوق زمینی در اشعار این دو شاعر پرداخته ابتدا به ارایه تعریفی مختصر از عشق و همچنین مختصری از زندگی نامه مهدی اخوان ثالث و نزار قبایی پرداخته و در ادامه مضامین مشترک در شعر دو شاعر را با ارایه نمونه های شعری بررسی کرده است. این پژوهش می نماید که میان دیدگاه دو شاعر نسبت به معشوق زمینی تفاوت ها و شباهت هایی وجود دارد. هر دو شاعر عشق را سرنوشتی محتوم می دانند و نسبت به معشوق زمینی نظری ایجابی دارند. سیمین بهبهانی و نزار قبایی از چهره های شاخص شاعران نوستالژیک ادبیات معاصرند که بنا بر ضرورت و نیاز جامعه ای که در آن زیسته اند، به سرودن اشعار عاشقانه پرداخته اند. عشق در اشعار این دو شاعر از سطح محدود عواطف و انسان نسبت به هم فراتر رفته و به عقیده ای مستحکم برای نجات بشریت از غم و اندوه ها و ساختن مدینه فاضله بدل گشته و در حقیقت، جوهره حقیقی نجات انسان و انسانیت شده است. این دو شاعر بینوایان و عشق فردی و جمعی خویش پیوند برقرار کرده اند که این مهم در اشعار نزار قبایی بارزتر است. از اینرو، در عاشقانه هایشان از عشق به وطن، آزادی و انسانیت سخن گفته اند که نگرش رمانتیک و در عین حال، واقع گرایانه آن ها با زبان نرم و زلال شعریشان بر اثر گذاری این اشعار در بین مخاطبین می افزاید. سیمین بهبهانی و نزار قبایی از چهره های شاخص شاعران نوستالژیک ادبیات معاصرند که بنا بر ضرورت و نیاز جامعه ای که در آن زیسته اند، به سرودن اشعار عاشقانه پرداخته اند. عشق در اشعار این دو شاعر از سطح محدود عواطف و انسان نسبت به هم فراتر رفته و به عقیده ای مستحکم برای نجات بشریت از غم و اندوه ها و ساختن مدینه فاضله بدل گشته و در حقیقت، جوهره حقیقی نجات انسان و انسانیت شده است. از این رو، در عاشقانه هایشان از عشق به وطن، آزادی و انسانیت سخن گفته اند که نگرش رمانتیک و در عین حال، واقع گرایانه آن ها با زبان نرم و زلال شعریشان بر اثر گذاری این اشعار در بین مخاطبین می افزاید. تاکید اغلب شاعران بر مفهوم عشق با وجود همه ناکامی ها و سختی ها از آن روی بوده که عشق و محبت در سامان دهی جامعه آرمانی و ایجاد سلامت روانی جامعه موثر است باتوجه به این مهم این جستار در پی آن است تا با روش توصیفی تحلیلیه بررسی شاخصه های عشق در اشعار این دو شاعر پرداخته و گوشه ای از افکار و تلاش های این دو ادیب را در جهت تعالی جامعه شان بازگو کند. در ادبیات معاصر ایران و عرب در شاخه شعر غنایی، سیمین بهبهانی و نزار قبایی دو شاعر مطرح و نام آشنا به شمار می روند. عشق، کهن ترین و در عین حال، پیچیده ترین مضمون ادبیات غنایی، در شعر این دو شاعر نمودی عینی دارد. نزار قبایی، شاعر زن و شراب، نگاه سنتی و مدرن را در مورد زن و عشق با هم تلفیق کرده و تصویری جدید از معشوقه ارایه داده است، تصویری که هدف غایی آن تلطیف نگاه مردسالار جامعه عرب نسبت به زن است ...

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، سیمین بهبهانی، نزار قبایی، عشق، معشوق، شعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371414>

